

DEBÜT

Lázár Kinga

Rájuk nem vigyáz senki

Ma este a szokottnál később érkeztem. A bárba belépve megcsapott az ismerős, mindent átható whisky- és dohányszag. Hiába tiltották a cigarettázást évek óta a vendéglátóhelyeken, az ehhez hasonló, isten háta mögé rejtett kócerájokban éjjél után semmi-vé foszlottak az előírások.

Elfoglaltam a szokásos helyem: a harmadik asztal a pulttól. A pirosra meszelt falak villództak a füstfátyol mögött. Az arcokon felváltva jelent meg a könnyű mámor és az alkoholszagú elkese-redés. A klienskört nem lehetett egy korosztályba vagy társadalmi rétegbe besorolni. A Fecskében a kávé-újság-féldeci hármását már napközben bekebelező veteránoktól kezdődően a pénteki kocsmatúrától és kollégiumi koszttól megcsömörlött egyetemistákon keresztül a pincérnőkre szemet vető üzletemberekig sokféle vendég időzött. Egy dolog volt közös bennük: ide mindenki felejteni járt. Volt, aki az asszony elől menekült, és egy elfásult házasságról igyekezett megfeledkezni, volt, aki csendre és olcsó szeszre vágyott, míg másnak rutinná vált az esti sör és a meccs a mindig némára állított tévében, de akadt olyan is, aki nem tudta, mit keres itt, csak egy balul végződött este után tért be, véletlenül.

Az asztalom mögül mindent jól láttam. Szertartásként éltem meg ezeket az éjszakákat. Mindig ugyanazt és ugyanannyit ittam, előttem hevert a dohány, sodortam a cigarettát. Rendre öt szálát. Amit én csendes, komor iszogatásnak álcáztam, valójában megfigyelés volt. Egy szőke pultoslány vonzotta a tekintetem. Alig volt több huszonöttnél, tincsei az arcába lógtak, amikor kiszolgált, a fogait sárgává marta a kezéből mindig kilógó cigaretta. Csinos volt, kétségkívül, de az évek keménykezűen

bántak vele. Amikor itt kezdett dolgozni, egyenes hátgerinccel lépkedett, ruháit mindig élére vasalta, erős kontrasztban állt a hely atmoszférájával. Azóta eltelt három év, és akarata ellenére is sikeresen beilleszkedett. Fáradtan is mosolygott, amikor kimeríte az italt, szó nélkül tűrte, ha férfikezek illetéktelenül értek hozzá, és alázattal vágta zsebre a borraivalót. Egy gazdag úr udvarolt neki, talán egy tízessel volt fiatalabb nálam. Az a fajta, aki hétköznapi öltönyt visel, hétvégén a fia focimeccsére jár, és házassági évfordulón wellnessbe viszi a feleségét. Kártyázott néhány férfival, a legdrágább italt itta, és megrendült az arcizma, amikor valaki közeledett a pultoslányhoz. Az néha szégyellősen visszanezített a férfit, tekintete ártatlanná vált, még akkor is, ha pár másodperccel azelőtt ordítózza tessékelt ki egy balhézni vágyó vendéget.

A tág klienskör érdekes barátságokat szült, s mint megszállott megfigyelő, felismertem a kényszer szülte szövetségeseiket. A felsőbb társadalmi osztály aznap este is egy elszeparált sarokban gyűlt össze, természetesen későn érkezve. A terem közepén kisebb közösségek verődtek egybe, kiöregedett munkások vagy többgyermekes családapák, akiknek a megélhetését az éjszakai züllések is megnehezítették az alacsony bér mellett. Aznap este velük tartott egy telt idomú, vörös hajú nő és egy szőke, aki korosabb volt ugyan, de nőiessége vonzotta a férfiszemeket. A jelenlétük idegenül hatott, és elvonta a társaság figyelmét az egyetlen megszokott nőnemű személyről.

Az alkoholtól felbátorodva hajnal felé néhányan táncolni kezdtek a terem közepén. A szőke pultoslány szinte csalódottan tűrte, ahogy a férfi, aki eddig őt bámulta, most asztaltársaságával együtt nem tudta levenni a szemét a két ittas, mezítláb táncoló idegen nőről. Aznap nem is hagyott borraivalót, és induláskor letörölte a rúzsoltot, amit az idősebb nő hagyott az arcán.

Záróra közeledett. Már csak én maradtam, rutinszerűen emeltem fel a lábam, hogy a lány összeseperhessen. A bárskékek a pultra kerültek, az asztalokról eltűnt minden pohár. A pultoslány lerúgta a magassarkúját, úgy takarította össze a törött sörösüve-

get. Alkoholgőzöt és cigarettafüstöt fújva, megmerevedett izmokkal, szánakozva néztük egymást.

Hat óra is elmúlt, amikor egy drága autó állt le a kocsmá előtt. Egy férfi dudált, ujjai türelmetlenül kopogtak a kormányon. A lány vonásai megenyhültek, kihúzta magát, és megigazította a lófarkba fogott haját.

– Na, menjünk, István bá', már biztos magát is keresik otthon – minden reggel ugyanezzel a mondattal indított útnak hazafelé.

– Menjünk, Helga, menjünk.

Kinyitotta a raktár ajtaját, és két, félig még bóbiskoló kislányt vezetett elő. A kisebbiket az ölébe vette, a nagyobbra ráadta a saját kabátját. Néztem, ahogy remegnek a lábai a fáradtságtól és a hidegtől, amikor beültette a gyerekeket az autó bőrülésére. Ő az anyósülésre ült, arcán hozzá nem illő ábrázat, amit a pénzes férfiak komor feleségei szoktak viselni. Szinte tekintélyt parancsolóvá vált, ahogy minden reggel, ugyanabban az órában beült valaki más férjének a kocsijába.

A kislányokat figyeltem, egymást melegítve kucorodtak össze az elhajtó autóban. Ártatlan gyermekek. Rossz nyelvek szerint rájuk nem vigyáz senki. Anyjuk az anyósülésen ülve összeszorította a fogát, a hirtelen gyorsító kocsiban sietve megkapaszzkodott. Talán még fel is szisszent, ahogy az anyja tette régen, az éles kanyarokban. Úgy tűnik, nem az én természetem örökölte.

- 3 **Böszörményi Zoltán, Vesztergom Andrea, Vörös István:** Ma megnyílik a szelíd ég felettem (szonettkoszorú)
- 13 **Makkai-Flóra Ágnes:** Galamb (próza)
- 16 **Böszörményi Zoltán:** Játék a tűzzel, In qualumque die, Vízbefúlt csillag (versek)
- 18 **Lajos Nóra:** Vágányzár (próza)
- 20 **Petőcz András:** Majd az égi Angelikában (vers)
- 21 **Balázs K. Attila:** Anyánál (próza)
- 40 **Varga Melinda:** A tizenkét kagyló – kos (vers)
- 41 **Abafáy-Deák Csillag:** Halandóság (próza)
- 44 **Ilyés Krisztinka:** Kék és sárga, Napra ébrednénk (versek)
- 46 **Borcsa Imola:** Miss Jupiter (próza)
- 51 Modern ausztrál költészet, 2. – **Thomas Shapcott** verse
Turczai István fordításában: Logan kapitány portréja
- 66 **Lidia Kosk** kilenc verse **Sohár Pál** fordításában
- 74 A hónap alkotója – **Ladik Katalin:** Megismersz engem?, Megnyúlt a füle az időnek, Tél, örökkévaló (versek)
- 76 **Bíró József:** Barkával sem más
- 77 **Varga Melinda:** Árnyékul, holdfényül
- 83 **Varga Melinda:** Poszeidónnal beszélget
- 84 **Varga Melinda:** Kavicsot dörzsöl a tenger ágyéka
- 92 Belsőbb lebegéssel, örök jelenben élni a tágasabb létet – **Varga Melinda** beszélgetése **Ladik Katalinnal**
- 112 Az eposz feltámadt hamvaiból – **Baka Györgyi** beszélgetése **Deák-Sárosi Lászlóval**
- 132 **Kovács katáng Ferenc:** Táltosok, koboldok, csélcsapságok – Olvasónapló és beszélgetés **Gáspár Ferenc**cel
- 137 **Dorcsák Réka:** Színház, alvilág és szerelem (Polgár Kristóf: Hamlet retúr)
- 141 **Gáspár Ferenc:** A fekete ember (Lydia Davis: Az anyyi, mint)
- 144 **Artzt Tímea:** A róka, a hentes és a falósejt (Tóth Csilla: Velem mindent lehet)
- 148 **Rimóczi László:** Egy borzasztó jövőkép: legális pedofília és kannibalizmus (Rafael Pinedo: Plop)
- 152 **Fűzfa Balázs:** Háztól házig (Kolozsváros, szerk. Balázs Imre József, Bartos-Elekes Zsombor, Daray Erzsébet)
- 155 **Klein Szilvia:** Egy fordító naplójából (esszé)
- 166 Debüt – **Lázár Kinga:** Rájuk nem vigyáz senki

- Böszörményi Zoltán
Játék a tűzzel
- Makkai-Flóra Ágnes
Galamb
- Petőcz András
Majd az égi Angelikában
- Abafáy-Deák Csillag
Halandóság
- Varga Melinda
A tizenkét kagyló – kos
- Lajtos Nóra
Vágányzár
- Balázs K. Attila
Anyánál
- Ilyés Krisztinka
Kék és sárga
- Borcsa Imola: *Miss Jupiter*

Böszörményi Zoltán, Vesztergom Andrea, Vörös István Ma megnyílik a szelíd ég felettem (szonettkoszorú)

A hónap alkotója: **LADIK KATALIN**

Megismersz engem?, Megnyílt a füle az időnek, Tél, örökkévaló

Bíró József: Bárkával sem más

Varga Melinda:

*Árnyékul, holdfényül, Poszeidónnal beszélget,
Kavicsot dörzsöl a tenger ágyéka*

Bensőbb lebegéssel, örök jelenben élni a tágasabb létet –

Varga Melinda beszélgetése **Ladik Katalinnal**

500 FORINT • 6 LEJ • 1.50 EURÓ

nka

Nemzeti Kulturális Alap